

ски възстанници, ние сме рѣшени да вземемъ параходътъ и съ сила, подчинете се сами на нашитѣ разпореждания, инѣче ще бждемъ принудени да употребимъ оржжията си.

Въ това врѣме азъ се видѣхъ обиколень отъ вѣоржжени хора, които отправиха оржжията си къмъ мене.

Азъ възразихъ на началникътъ, че не мога нищо да направя безъ разпореждането на комендантътъ си, като му и казахъ да се обърне къмъ него.

Повлѣкоха ме веднага напрѣдъ да търсимъ капитанъ Енгландера, но тъй като ние тукъ не го намѣрихме, върнахме се надирѣ къмъ неговата кабина, гдѣто тие слѣдъ нѣколко опитвания да отворятъ вратата, счупиха я безъ да намѣрятъ вжтрѣ капитанътъ.

Въ тоя моментъ дойде капитанъ Енгландеръ, водень отъ 6—7 вѣоржжени възстанници, началникътъ на които грабна отъ ржцѣтѣ ми писмото и го подаде на кап. Енгландеръ. Мене ме пратиха въ салонътъ, дѣто ме вардиха 4—6 души вѣоржжени.

Слѣдъ нѣколко врѣме ми се позволи да отида на кувертата. Видѣхъ дюйменджиитѣ, че ги пазѣха нѣколко възстанници, видѣхъ сжщо и капитанъ Енгландеръ на комендантския мостъ, пазень сжщо отъ едного отъ водителитѣ.

Първиятъ машинистъ Хасдасъ каза:

Долу въ комарата на машинитѣ чувахъ азъ постоянно глѣчка и ходене по покривътъ надолу-нагорѣ. За мое голѣмо удивление, слѣдъ не много врѣме забѣлжихъ да се появатъ униформирани хора, които отправиха пушкитѣ си къмъ мене, готови за гърмене.

Вардеше се сжщо отъ вѣоржжени хора и входътъ въ камарата на машината. Двама отъ вѣоржженитѣ дойдоха при мене и на славянски езикъ категорически ми заявиха да изпълнявамъ точно получаваната отъ